

פרוטוקול מס' 240

מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה

ביום ג' ט"ו כסלו תשל"ז, 7.12.76, בשעה 14.00

חברי הועדה:

נכח:

י. ארידור - יו"ר
י. בארי
א. גיבלבר
ב. מואב
ב.צ. קשת
י. תמיר

מוזמנים:

ח. ח. קורפו
ז. מליון - מרכז השלטון המקומי
א. מוניץ -
ש. רותם - משרד הפנים
א. שפט -
ת. רוה - משרד המשפטים

מזכיר הועדה: י. ברזני

רשמה: א. אשמן

סדר היום: א. חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), תשל"ז-1976

ב. חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 14), תשל"ז-1976

א. חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה),
תשל"ז-1976

היו"ר י. ארידור: אני פותח את הישיבה.

י. בארי: אם הועדה תסכים לדעתי, אבקש שכאשר יושב ראש הועדה יגיש את החוק לקריאה שנייה ושלישית במליאת הכנסת, יביע את המשאלה שיוחק חוק, לא במסגרת תקנות שעת חירום, בדבר חובה להחזיק תעודת זהות.

נשיאת תעודת זהות איננה פונקציה של שעת חירום. במדינה מתוקנת, גם היא קיימת בתנאי שלום, מן הדין שאזרח ותושב ישאו תעודות זהות.

א. גיבלבר: דווקא במדינה מתוקנת אין צורך לשאת תעודת זהות.

היו"ר י. ארידור: אומר שהיו דעות שונות. אני מבין שאין בוועדה תמיכה בדעתו של חה"כ בארי, אבל יש תמיכה בהצעת החוק. החוק הזה עבר דיונים בוועדת החוקה, חוק ומשפט, ושם הערתי את כל ההערות שהיו לי. לפנינו חוק מתוקן. אני מציע לאשר את הצעת החוק.

הצעת החוק אושרה

ב. חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 14). תשל"ז-1976

ח. קורפון: הצעתי היא תיקון לסעיף 122 בפקודת העיריות. סעיף זה מגביל חבר מועצה מלהשתתף בדיון ובהצבעה על עיסקה שהוא צד בה. החוק מחייב אותו להודיע ליושב ראש הועדה או לחברים המשתתפים בישיבה שהוא צד מעוניין, ואין הוא יכול להשתתף בדיון ובהצבעה. יש גורסים שבכך יש לו אפילו יתרון, קודם לא ידעו מי מעוניין, לאחר שהוא מצהיר שהוא המציע, הרי אפילו אם אינו רשאי להשתתף בהצבעה, יכול הדבר לא להפריע לו אלא לתת לו יתרון.

הצעתי היא פשוטה: לאסור על חבר מועצה להיות צד בחוזה או עיסקה עם אותה רשות בה הוא מכהן, ולקבע זאת בעבירה פלילית. כמובן שבמחייבה אזרחית יכולות להיות השלכות שונות, אבל לא הן המעניינות. לא מפריע לי שאם חבר מועצה יעשה עיסקה עם הרשות, והעיסקה תתבצע מבחינה אזרחית, תהיה זו עבירה פלילית. אנחנו לא יכולים לבטל את העיסקות, אבל תהיה זו עבירה פלילית.

הצטבר נסיון רב. יש הרבה מאד טענות על זכויות שיש לחברי מועצות. במקום אחד יש משרד נסיעות לרעיתו של חבר מועצה, וכל הנסיעות של אותה רשות מקומית נעשות באמצעות המשרד הזה. באחת העיריות נמסרו לחבר מועצה עבודות ללא מיכרז. העתונות סלאה בסקרים כאלה. הבה נסגור את הפירצה.

א. גיבלבר: חבר מועצה לא מקבל משכורת.

אם הוא רוצה בכבוד להיות שליח ציבור, שיעשה זאת בלב טהור.

ח. קורפנו:

אני מציע להרחיב את החוק גם על מועצות דתיות, שם המצב עוד יותר פרוץ. במועצות הדתיות אין גם פסלות לתפקיד. יש מקומות שראש המועצה הוא גם הרב הראשי, ואשתו בלנית, ושני חתניו פונקציונים במועצה הדתית.

אני מציע שחוק זה יוחל גם על חברות עירוניות.

משרד הפנים אינו עוסק בעניין המועצות הדתיות. לעניין זה תצטרך הועדה להזמין את שר הדתות.

א. שפט:

כפי שאמר כבר שר הפנים או ממלא מקומו, אנחנו מברכים על יוזמתו של חה"כ קורפנו, על אף כל החששות שיש לנו. האמת היא שאנחנו מגלגלים הצעת חוק ממסלתית מאז 1971 בנושא זה ונושאים קרובים, וקשה לומר שהצלחנו יותר על המידה בבעיות הסבוכות שחוק זה מעורר. הבעיה המרכזית היא גורל החוזה. עניין זה לא הובהר בהצעת החוק. יכול להיות נזק לא רק לצד שלישי, גם הרשות המקומית יכולה להנזק מביטול חוזה, במיוחד בתקופת אינפלציה. בעניין זה צריך לומר משהו. יכולות להיות אלטרנטיבות שונות: החוזה בטל, ניתן לביטול, לא בטל, בית המשפט יכול להכשיל את החוזה.

בהצעתו של חה"כ קורפנו לא ראיתי עניין התאגידיים העירוניים. גם זה מעורר בעיות.

הלכתי בעקבות חוק החברות הממשלתיות.

ח. קורפנו:

הינ"ר י. ארידור: אני מציע שנעיר עכשיו הערות, וכעקבות הערות אלה נבקש מן היועצים המשפטיים להכין נוסח, בהתייעצות עם חה"כ קורפנו, שיובא לאישור סופי בישיבה אחרת של הועדה.

את הכללים שיחולו על המועצות הדתיות צריך יהיה להכניס בחוק הנוגע למועצות דתיות, לא בפקודת העיריות.

יש תקנות ספציפיות למועצות דתיות.

ת. רוה:

הינ"ר י. ארידור: אם זה נמצא בתקנות ולא בחוק, נצטרך לקבל הודעה מחייבת של משרד הדתות שיכניסו נוסח מסוים בתקנות אלה. עניין המועצות המקומיות נכניס בצו המועצות המקומיות.

אנחנו מתחייבים להכניס בצו כל סעיף שיתקבל בוועדה.

א. שפט:

הינ"ר י. ארידור: אנחנו צריכים לקבוע מה יהיה העונש למי שמפר הוראה זאת. העונש צריך לכלול שלושה גורמים: 1. מאסר מירבי; 2. קנס; 3. קנס ביחס לרווח הנובע מהעבירה, כפל או שילוש הרווח שנבע מהעבירה.

זו גם עבירה שיש בה קלון.

א. גיבלבר:

הי"ר י. ארידור: בלי ספק.

צריכות להיות גם תוספות אזרחיות. המגמה צריכה להיות שהעיסקה תהיה בטלה, אלא אם כן הרשות מעוניינת בה, או שצד שלישי רכש בתום לב ובתמורה זכויות.

צריך לתקן גם את הציטוט של החוק. הכעיה איננה אם חבר מועצה הוא צד לחוזה, אלא אם אשתו תהיה צד לחוזה. אני לא רוצה שחבר מועצה יעשה חוזה באמצעות אשתו, סוכנו או שותפו, ואולי צריך להוסיף גורמים נוספים שלא יכולים להיות צד לחוזה, ואז נופל העניין של טובת הנאה במישרין או בעקיפין.

צריך להבהיר מהו המצב כשלחבר מועצה יש אינטרס בתאגיד. לפני מספר שבועות קבענו בוועדת הפנים שאם לאדם יש יותר מ-5%, הוא יצטרך לבחור אם למכור את הזכויות בתאגיד או להיות חבר עירייה, אחרת התאגיד הזה לא יעשה עיסקות עם העירייה.

צריך יהיה להחליט אם המספר שקבענו לגבי תאגידים עירוניים - 25% - הוא נכון או שצריך להורידו.

א. גיבלבר: אני חושב שאנחנו צריכים קודם כל לשמוע את נציגי השלטון המקומי, לפני שאנחנו מסכמים.

הי"ר י. ארידור: נשמע גם אותם. הועדה עדיין לא סיכמה שום דבר.

י. בארי: כמעטף הקיים בפקודת העיריות, נוסח חדש, סעיף 122 המצוטט על ידי חה"כ קורפו בהצעת החוק שהגיש, אין דורשים כתנאי להודעה שעליו למסור על אי השתתפות בדיונים של חבר מועצה שהוא יהיה צד לחוזה. התנאי היחיד הוא שהוא עשוי להפיק טובת הנאה, או קרוב משפחה או סוכנו עשוי להפיק טובת הנאה. לדעתי, גם בהצעה זו צריך ללכת במקביל. אינני יודע איך יהיה צד לחוזה או עיסקה עם העירייה אם אין לו טובת הנאה. אני סובר שדבר זה טעון תיקון. אפשר לומר שאסור לו להיות צד לחוזה בין אם יש לו טובת הנאה.

ח. קורפו: זו הכוונה.

ז. מלינון: אנחנו לא יכולים להתנגד לרוח החוק, אבל נראה לנו שהוא קצת יותר מדי דרסטי. לא אדבר על חוזה שחבר מועצה אישית חותם עם הרשות. אני מדבר על חברה שלחבר רשות מקומית יש בה מניות, חברה כזו לא תוכל להשתתף במכרזים, היא פסולה מראש רק מפני שלחבר המועצה יש בה מניות או מפני שאשתו עובדת שם. אנחנו חושבים שזו סנקציה שלא קיימת לגבי שום נבחר ציבור אחר.

ח. קורפו: לחבר כנסת אסור להיות חבר בתאגיד שהוא יועץ משפטי או רואה חשבון של חברה ממשלמית, בלי הגבלה של אחוזים. זה תיקון שאני הצעתי לחוק החברות.

ז. מלינון: חבר כנסת אינו פסול מלהצביע על חוק מס עסקים גם אם הוא עצמו סוחר. זו עובדה, ואני לא מציע לשנות אותה.

אנחנו לא מציעים להשאיר פירצה לשחיתות. אנחנו פוסלים בהחלט חוזה אישי של חבר מועצה עם הרשות המקומית. אבל אם הוא שותף בחברה, החברה משתתפת במיכרז, ועדת המיכרזים יודעת שיש לו חלק בחברה - הוא חייב להכריז על כך - ובכל זאת היא מחליטה למסור לו את העבודה, אין זה מוצדק להכניס אותו לבית הסוהר. אנחנו מבקשים אפשרות של סלקציה מבוררת, ציבורית. יש להבדיל בין זה ובין חוזה אישי. אם המועצה יודעת שבמיכרז משתתפת חברה שלחבר במועצה יש בה חלק, או לאשתו, או בנו, ובכל זאת היא מחליטה למסור לו את העבודה, אני לא יודע מדוע זה פסול.

אין להפריז. אם בשתיים או שלוש מבין מאתיים רשויות מקומיות קרו או קורים דברים כאלה, איש לא מחפה, בבקשה, יהיה דין, אבל אין צורך ללכת מקיצוניות אחת לקיצוניות אחרת.

היו"ר י. ארידור: אם מדובר רק על שתיים או שלוש רשויות, הרי זה ענין מצומצם מאד - למה להתנגד לכך?

ז. מליון: אמרתי רק מה שנאמר כאן. בתופעות שליליות יש להלחם, אבל החוק הזה מחשיד כל חבר מועצה שהוא לא כשר. צריך להיות גם שיקול למועצה, הרי זו מועצה נבחרת.

ש. רותם: אם הועדה רוצה לקבל את החוק המוצע כאן, לדעת צריך להרחיב אותו על מנהל חברה או מי שחבר בדירקטוריון של חברה. במקד ~~מסוים~~ אני רואה הרבה יותר ~~טכנות~~ שחיתות מאשר מחברי המועצה עצמם. אני יודע חברות שקיבלו חוזים מפני שאיש מהדירקטוריון ישב במועצת העיריה.

אני מציע לא להדגיש כל כך את הענין הפלילי, אלא להיפך, לבטל את החוזה ולדרוש פיצויים על נזק שנגרם לעיריה. אנחנו יודעים שטחנות הצדק טוחנות לאט, ואולי אפשר יהיה אחר כך גם למצוא נימוק לזכות את האיש בדיון. אם פוסלים את החוזה ודורשים פיצויים על נזק שנגרם לרשות המקומית על ידי שצריך לעשות חוזה חדש, ובינתיים היתה התייקרות, זה יותר אפקטיבי. כאשר מכים אדם בכיסו זה הרבה יותר אפקטיבי מאשר אם אומרים שיש סיכוי שילך לבית סוהר בעוד חמש שנים.

הייתי מציע בכל זאת להכניס בחוק גם סעיף המאפשר במקרים מסוימים לעשות חוזה עם חבר מועצה או קרובו. יש מקרים שאין ספק אחר. אפשר לדרוש רוב מיוחס בהחלטה על דברים כאלה, למשל רוב של שני שלישים מחברי המועצה.

ב.צ. קשת: אני תומך בחוק זה, אבל אני רוצה שנדע כי הענין הוא חמור ביותר. לא מדובר בשנים או שלושה מקרים. יש עשרות על עשרות מקרים שחברי מועצות התעשרו או קנו להם מעמד כלכלי הודות לחברותם במועצות מקומיות. בענין זה יש קואליציה מקיר אל קיר.

ב. טואב: לא רק חברי מועצות, גם ראשי מועצות.

א. גיבלבר: דווקא חברי מועצות, הם קיבלו זכויות מראש המועצה כדי שלא יציקו לו.

ב.צ.קשת: מצד אחד זה יותר מדי, מצד שני פחות מדי. פחות מדי, מפני שלאיש יש גם אחים, הורים. יש מקרה שהורים פתחו עסק והבן, שהוא חבר מועצה, הוא התעשר. יש מקרה שלאחים של חבר מועצה יש חנות, והמועצה קונה שם. מצד אחד זה יותר מדי, כי זה באמת חוק דרסטי. מצד שני זה פחות מדי, כי אמנם החוק סוגר משהו, אבל לא הרמטית. אני מציע שנחשוב להרחיב את חוג הקרובים שעליהם חלות ההגבלות.

האם יש הגדרה מדוייקת לעיסקה? האם פנייה לעורך דין שייצג מישהו זו עיסקה? האם פנייה למהנדס שיעשה עבודה זו עיסקה? האם עיסקה היא כל דבר שקשור בתשלום בעד שרות?

ח. קורפן: כן.

א. גיבלבר: החוק יחול על הרבה מאד אנשים. לא בכל המקרים העיסקות אינן לטובת העירייה, גם אם הן נעשות עם חברי המועצה. יש אפילו מקומות בהם זה בלתי נמנע. אם יהיה חוק כזה, יהיו מקומות בהם העירייה תקבל אותו מצרך במחיר יותר יקר, תצטרך להביא אותו ממרחק גדול יותר. כדי למנוע שחיתות אנחנו מטילים על המועצה גזירות שלא תוכל לעמוד בהן.

מה קורה אם לאדם יש חוזה לחמש שנים עם המועצה, ושנתיים לאחר חתימת החוזה הוא נבחר להיות חבר מועצה? האם צריך לבטל את החוזה?

ח. קורפן: אפשר לכתוב הוראת מעבר. נסווג מקרים מיוחדים.

א. גיבלבר: אם אוסרים עיסקה על ידי בת זוג של חבר המועצה, זה כאילו היתר עיסקה על ידי בן או אח. אם לא מרחיבים את החוק גם על הורים, אחים ובנים, כל העניין לא פועל.

אני מתנגד לכל הטלת עונש אישי של קנס או מאסר על חבר המועצה. אפשר לבטל עיסקה לא כשרה, לדרוש פיצויים, אפשר לדרוש בעניין כזה החלטה ברוב מיוחס של שני שלישים, אבל לא מתקבל על דעתו שיוטל עונש מאסר.

ת. רוה: אפילו על אי גילוי יש עונש מאסר.

א. גיבלבר: חבר המועצה צריך לגלות את האינטרס שיש לו, אבל אם גילה ובכל זאת המועצה מחליטה כפי שמחליטה, לא צריך להעניש דווקא אותו, אולי צריך להעניש את כולם.

לא יתכן שעירייה תהיה מנועה מלקנות במקום שהיא יכולה לקנות בתנאים נוחים יותר. לפעמים האיש עושה טובה לעירייה שהוא מוכר לה או עושה את השרות לה ולא לאחר, לא תמיד ולא בכל דבר יש שוק של קונים. אין כאן מקום לענישה פלילית. צריך למנוע מעשים לא רצויים על ידי ביטול חוזים במקרים מסוימים, או לדרוש החלטה ברוב מיוחד, או אישור מיוחד.

היו"ר י. ארידור: אני מסכים להצעה שבמקרים מיוחדים יידרש אישור היועץ המשפטי לממשלה, או משרד הפנים, בכל אופן גורם שמחוץ לאותה רשות מקומית.

ב. מואב: אני מחייב את החוק. אני יודע כמה מקרים מאד חמורים של קבלת טובות הנאה על ידי חברי מועצה וראשיה. האם על פי החוק החדש לבחירת ראשי רשויות ראש הרשות הוא חבר המועצה? הרי הוא נבחר כראש ראשות, לא חבר מועצה.

היו"ר י. ארידור: הוא חבר מועצה לכל דבר.

ב. מואב: אני חושב שהחוק המוצע יעזור לצמצם מעשים בלתי רצויים ברשויות המקומיות.

לא ברור מה יהיה, אם יתקבל חוק זה כפי שהוא מוצע, גורלן של חברות עירוניות שבהן מכהנים חברי המועצה אקס-אופיציו, או שיש להם הנהלה ציבורית. יש דוגמה לכך בתל אביב. האינטרס יכול להיות לאו דווקא רווח כספי, האינטרס יכול להיות להמשיך להיות מנהל. אני רוצה שתהיה בחוק הסתייגות, שהחוק לא יחול חברות עירוניות. זה"כ שכטרמן יושב במועצת עיריית תל אביב שמחליטה על פעולות שתעשה החברה לפיתוח יפו. הוא יושב בחברה כפונקציה מחברותו במועצת העירייה, כשליח ציבור בחברה, והוא צריך לשבת גם במועצת העירייה כדי לייצג את החברה לפיתוח יפו. אם החוק ממוצע יחול גם על חברות עירוניות, יהיה זה אבסורד.

היו"ר י. ארידור: צריך יהיה לפתור שאלה זאת.

ח. קורפן: צריך למנוע לחלוטין אפשרות שחבר מועצה יהיה צד בעסקה עם הרשות המקומית. אפשר להחמיר ולהרחיב את חוג בני המשפחה. נדמה לי שבכמה חוקים מצאו את הנוסח הנכון, בדרך כלל ההגבלה היא לגבי שותפות, בן זוג וחברה שבה הוא מחזיק מניות בשעור מסוים. אם-אין הגבלה בעניין זה יכול להיות אבסורד: חבר הסתדרות לא יוכל לשבת ברשות מקומית ולתת עבודה לסולל-בונה כי היא שייכת לחברת-העובדים ולכל חבר בהסתדרות יש מניות בחברת העובדים. רק לפני חודש קבלנו בכנסת חוק שחבר מועצת עירייה, נבחר ציבור שהצביע בעד סגירת מרפסת, יהיה צפוי לשנה מאסר או קנס 50 אלף לירות. האם העניין שלפנינו פחות חמור?

א. גיבלבר: אני התנגדתי לחוק.

ח. קורפן: צריך לקבוע עיסקות או חוזים של חברי המועצה עם הרשות כעבירה עם עונשים חמורים. המצב הוא חמור לא בשתי רשויות מקומיות. אל נטמון ראשנו בחול. אני לא בטוח שיש רשות אחת שהיא נקיה מזה. מוטב לסגור את הפירצה הזאת.

א. שפט: אינני רוצה להכביד עליכם, אבל אני צריך להוסיף עוד מספר בעיות לאלה שהוזכרו בוועדה. כתוצאה מהחוק המוצע אי אפשר יהיה גם לעשות הסכם למכירת נכסים מחבר המועצה למועצה. אם מוצעת הפקעה והמועצה רוצה לבוא להסדר במקום הפקעה, לא תוכל לעשות זאת בהסכם בין חבר המועצה ובין המועצה. נצטרך להוציא עיסקות על פי דין, אבל יתכן שנצטרך להוציא גם עיסקות במקום עיסקות על פי דין, כשזה בא במקום הפקעה.

אני אציע לא לבטל סעיף 122. צריך להבחין בין שני דברים. בחוק האנגלי יש דינים מאד מפורטים בעניין גילוי אינטרסים. באנגליה אין ביטול עיסקות או עבירות פליליות, אבל יש חובת גילוי רחבה מאד, לאחרונה אומרים שגם היא איננה מספקת. סעיף 122 צריך להשאיר, בשינויים המתחייבים. חובת גילוי צריכה להיות גם להבא. יתכן שלגבי גילוי אינטרס נרצה קשת רחבה יותר מאשר לגבי איסור עיסקה או סנקציות

7.12.76

א. שפט

חמורות. בגילוי אינטרסים צריך אולי לכלול גם בן דוד או קרוב, ואילו באיסור עיסקה לצמצם את חוג המשפחה. אנחנו מעוניינים בהדרכתה של הועדה כבר בשלב זה.

היו"ר י. ארידור: אפשר לסכם. יש שתי שאלות שנויות במחלוקת. שאלה ראשונה היא האחריות הפלילית. כאן יש שתי דעות. אני מבקש שתציעו נוסח שבו יש אחריות פלילית, ומי שמתנגד לנוסח זה יצביע נגד התוספת. שאלה שניה היא היקף האחריות, אם יכלול בחוק רק מי שהוזכרו בהצעה של ח"כ קורפו או גם אנשים נוספים שהוזכרו על ידי חברי הכנסת קשת וגייבלבר. תכינו סעיף שכולל הרחבה, ומי שירצה יציע למחוק.

יש דברים שאינם שנויים במחלוקת: א. סעיף 122 הקיים נשאר, בתיקונים המתחייבים מקבלת הצעת החוק של ח"כ קורפו; ב. צריך להכניס סעיף על תוצאות אזרחיות, הכוונה היא שהחוק יתפוס אם הרשות נהנית ממנו ויתפוס כלפי רוכש זכויות בתמורה ובתום לב; ג. החוק יחול על מועצות מקומיות, איגודי ערים, מועצות דתיות (לענין המועצות הדתיות נזמין את משרד הדתות); ד. צריך לענות על השאלה אם אינטרס בחברה הוא רק במניות או גם בהנהלה, ההצעה היא לכלול מניות מעל אחוז מסוים וגם השתתפות פעילה בהנהלה, ודי באחד משני אלה כדי שיחול חוק זה; ה. צריך לענות על השאלה המתעוררת בקשר עם תאגיד עירוני או חברה שלעיריה יש בה אינטרס, מה גודל האינטרס, 25% או אחוז אחר; ו. צריכה להיות הוראת מעבר שהחוק לא חל על חוזה שנחתם כדין לפני שאדם היה חבר מועצה והחוק נשאר בתוקפו; ז. אם האינטרס של הרשות מחייב כריתת חוזה עם חבר מועצה, מי הגוף המוסמך לאשר את החוזה ובאיזה תנאים. דעתי האישית היא שזה צריך להיות גוף שמחוץ למסגרת אותה רשות מקומית.

אני מבקש שהיועצים המשפטיים יכינו לנו הצעה, בהתייעצות עם חבר-הכנסת קורפו. כשתהיה לפנינו ההצעה, נדון עליה בהשתתפות נציגי משרד הדתות. אני מבקש להביא בחשבון גם מה שאמר מר שפט בענין הפקעות.

י. בארי: הצעות לסדר.

אני מבקש להזמין לאחת הישיבות הבאות את שר המשטרה ומפכ"ל המשטרה, בהמשך לדיון שקיימנו לפני חודשים ספורים ביוזמת היו"ר הועדה, בענין היחס אל עצירים והתראות עצירים עם עורכי דין.

היו"ר י. ארידור: ועדת הפנים קיבלה הבוקר החלטה בענין פגישות של עורכי דין עם עצירים, ופנתה אל שר המשטרה כדי להסדיר את הענין. אני מקווה שימלאו אחרי משאלת הועדה.

בנושא השני אחדש את הדיון במועד מתאים.

י. בארי: בקרוב תגיש הממשלה את התקציב לכנסת, והפרוצדורה לא תשתנה גם השנה, הוזה אומר, ועדת הכספים שוב תדון בתקציב בכללו ובתקציבים הספציפיים של כל משרד ומשרד. אולי ישתנה הדבר בעתיד, אבל השנה כפי הנראה לא יהיה שינוי. שוחחתי בענין זה עם היו"ר ועדת הכספים. הועדות צריכות לקבל הצעות התקציבים הספציפיים של המשרדים בהם הן מטלפות מספר שבועות לפני שועדת הכספים דנה בהם, הועדות יוכלו לדון במבנה התקציב ולגבש עמדות.

היו"ר י. ארידור: בעקבות חה"כ בארי, יש לי הצעה מרחיקה לכת. אני מציע שועדת הפנים תחליט שהיא מזמינה את נציגי המשרדים הנוגעים בדבר להרצות לפנייה על תקציביהם.

א. גיבלבר: מה תועלת בדיון שלנו כאשר ההכרעה היא בוועדת הכספים?

היו"ר י. ארידור: מה תועלת שאנחנו באים לישיבה של ועדת הכספים? אני לא בא כי אינני רואה בכך תועלת. נדון בתקציבים במשך מספר ישיבות ונראה מה אנחנו יכולים להועיל.

הוחלט להזמין נציגי משרד הפנים, משרד הדתות והמשטרה להרצות את תקציבי משרדיהם לאחר שיונח התקציב על שולחן הכנסת.

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 15.15.